

højtærede Regering i sin Tid har beregnet. Naar man nemlig tager Folketallet og sammenholder det med disse Delings-tal, viser det sig, at Kjøbenhavn, som i Folketal har 15 pCt., vil faa 14,6 pCt. i Fordelingen; Købstæderne, der have 17,1 pCt. i Folketal, vil ved Fordeling af Pengene faa 13,7 pCt., og Landdistrikterne, som have 67,6 pCt. i Folketal, vil faa 71,7 pCt.

Denne Beregning viser ganske sikkert ikke, at der gøres Byen Kjøbenhavn nogen Skade, men naar Købstæderne ikke faa fuldt ud saa meget som Landdistrikterne, maa man derved først og fremmest tage i Betragtning, at under det Beløb, som tilfalde Landdistrikterne, er tillige beregnet alt, hvad der tilfalder Handelspladserne og Frederiksberg. Disse ville ganske sikkert sluge den allerstørste Del af den resterende $\frac{1}{4}$ af den Bygningsafgift, som er beregnet Landdistrikterne til Gode, saaledes at det Procenttal, Landdistrikterne faa, og som efter Forholdet til Folketallet ser taaleligt tilfredsstillende ud, sikkert, hvis man havde det fornødne Materiale til at skille Landdistrikterne og Handelspladserne og Frederiksberg, kommer til at se væsentlig anderledes ud. Dertil kommer, at i Aarenes Løb — og der vil sikkert gaa adskillige Aar, inden man kommer op til dette høje Udbytte af de ny Skatter — forrykkes af sig selv Delingsforholdet til Fordel for Kjøbenhavn og Købstæderne og til Skade for Landdistrikterne, idet Bygningsafgiften jo stiger og stadig stiger væsentlig i Kjøbenhavn og Købstæderne. Den stiger ganske vist ogsaa noget paa Landet, men Bygningsafgiftens Stigning vil ved Fordelingen udelukkende falde i Kjøbenhavns og Købstædernes Favør, hvorimod det store Tal fra Fordelingen af de $\frac{2}{3}$ af Gammel-skatten ikke stiger — det er uforanderligt. Derfor vil det sikkert gaa saaledes, at i alle de Aar, der ville komme til at gaa, inden man naar saa langt, at Indtægts- og Formueskatten giver $10\frac{1}{2}$ Million — hvis den da nogensinde vil komme til at give det — vil Forholdet have forrykket sig saaledes, at man kan sige, at netop naar denne Ændring kommer med, naar Indtægts- og Formueskatten giver disse $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er Retfærdigheden nogenlunde sket Fyldest. Men vel at mærke, kun *nogenlunde*, og det bl. a. just fordi det

sikkert vil vare saa overordentlig længe, inden disse Skatter indgaa med et saa uhyre Beløb. Selv om det er muligt, at den høje Regering har anstillet sine Beregninger noget lavt, er det dog ikke ret sandsynligt, at den skulde have anstillet dem saa rent ud forkert, at det straks skulde vise sig, at Skatterne give over det dobbelte af, hvad der var paa-tænkt. Der vil sikkert gaa en lang Række af Aar, og i alle disse Aar vil Kjøbenhavn og Købstæderne have Fortrinet forholdsvis frem for Landdistrikterne og tage et større Beløb end Landdistrikterne. Det ligger igen deri — og det er en af Hovedindvendingerne, som Flertallet har imod Hovedprincippet i Lovforslaget — at Overføringen er greben an ved den forkerte Ende. Forholdet er jo det, som vi alle vide, at Ejendommene paa Landet — det er jo væsentlig en Nedsættelse af de kommunale Afgifter, som Forslaget for saa vidt tilsigter — særlig i Forhold til Værdien ere forholdsvis langt højere beskattede end Ejendommene i Købstæderne og i Kjøbenhavn. Hvis man altsaa skulde ind paa en retfærdig Skattefordeling, maatte man begynde med at give Landdistrikterne et Plus forud, det Plus forud, som vilde være nødvendigt for i Skattehenseende at bringe dem paa lige Fod med Byerne, noget, som der ikke kan rejses nogen retfærdig og billig Indvending imod. Det gør Lovforslaget ikke. Det gaar ikke den Vej, og Flertallet har under de tidligere Forhandlinger om dette Lovforslag fundet det rigtigt ogsaa paa dette Punkt at resignere for overhovedet at faa noget ud af Forslaget. Men naar det en Gang maatte komme saa vidt — hvis det overhovedet nogensinde kommer saa vidt — at de ny Skatter indgaa med dette store Beløb, vil Retfærdigheden være sket Fyldest, Ligelighedens Fordringer være opfyldte, men kun nogenlunde, bl. a. fordi der i Mellemtiden er gaaet en lang Række af Aar, hvori disse Fordringer ikke ere skete Fyldest. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget saaledes, som det i ændret Skikkelse er indstillet af Flertallet, og navnlig ogsaa at stemme for Vedtagelsen af det foreslaaede ny 2det Stykke af § 1.